

11. navadna nedelja C

*Človeka ne opravičijo dela postave,
ampak edinole vera v Jezusa Kristusa.
(Gal 2,16)*

Prvo berilo

2 Samuel 12,7-10.13

Tiste dni je prerok Natán rekel Davidu: "Tako govori Gospod, Izraelov Bog: 'Mazilil sem te za kralja nad Izraelom in te rešil iz Savlove roke. Dal sem ti hišo tvojega gospoda in v tvoje naročje žene tvojega gospoda. Dal sem ti Izraelovo in Judovo hišo. Če bi bilo to premalo, bi ti dodal še to ali ono. Zakaj si zaničeval Gospodovo besedo, da si stóril, kar je húdo v njegovih očeh? Z mečem si pobil Hetéjca Urijája in vzel njegovo ženo sebi za ženo, njega pa si ubil z mečem Amónceev. Zato se zdaj meč nikoli ne bo umaknil od tvoje hiše, ker si me zaničeval in vzel ženo Hetéjca Urijája, da bi bila tvoja žena.'" David je rekel Natánu: "Grešil sem proti Gospodu." Natán je rekel Davidu: "Gospod ti je tudi odpústil greh – ne boš umrl."

Drugo berilo

Galačanom 2,16.19-21

Bratje in sestre, vémo, da človeka ne opravičijo dela postave, ampak edinole vera v Jezusa Kristusa. Zato smo tudi mi začeli verovati v Kristusa Jezusa, da bi bili opravičeni po veri v Kristusa in ne po delih postave. Noben človek namreč ne bo opravičen po delih postave. Dejansko sem po postavi odmrll postavi, da bi živel Bogu. Skupaj s Kristusom sem križan; ne živim več jaz, ampak Kristus živi v meni. Kolikor pa zdaj živim v telesu, živim v veri v Božjega Sina, ki me je vzljubil in daroval zame sam sebe. Ne zametujem Božje milosti; kajti če pravičnost prihaja po postavi, potem je Kristus umrl zaman.

Evangelij

Luka 7,36-50

Tisti čas je nekdo izmed farizejev prosil Jezusa, naj jé z njim. Ko je stopil v farizejevo hišo, je sédel za mizo. In glej, ko je neka žena, ki je bila v mestu grešnica, izvedela, da je v farizejevi hiši pri mizi, je prinesla alabástrno posodo dišavnega olja in vsa objokana od zadaj stopila k njegovim nogam ter mu jih začela močiti s solzami. Brisala mu je noge z lasmi svoje glave, jih poljubljala in mazila z oljem. Ko je to videl farizej, ki ga je povabil, je sam pri sebi dejal:

"Ko bi bil ta prerok, bi vedel, kdo je ženska, ki se ga dotika, in kakšna je; vedel bi, da je grešnica."

In Jezus mu je odgovóril: "Simon, nekaj bi ti rad povedal." On pa mu je rekel: "Učitelj, povej." "Neki úpnik je imel dva dolžnika. Eden mu je bil dolžan petsto denarijev, drugi pa petdeset. Ker nista mogla vrniti, je dolg obema odpústil. Kateri od njiju ga bo bolj ljubil?" Simon je odgovóril: "Mislim, da tisti, kateremu je več odpústil." On pa mu je rekel: "Prav si presodil."

In obrnil se je k ženi in rekel Simonu: "Vidiš to ženo? Ko sem stopil v tvojo hišo, mi nisi ponudil vode za noge; ta pa mi je s solzami zmočila noge in jih obrisala s svojimi lasmi. Poljubil me nisi; ta pa mi ni nehala poljubljati nog, odkar sem prišel. Glave mi nisi mazilil z oljem; ta pa mi je z dišavnim oljem mazilila noge. Zato ti povem: Odpuščeni so njeni mnogi grehi, ker je močno ljubila; komur pa se malo odpustí, malo ljubi." Njej pa je rekel: "Odpuščeni so tvoji grehi!" Tedaj so tisti, ki so bili z njim pri mizi, začeli pri sebi govoriti: "Kdo je ta, ki celó grehe odpušča?" On pa je rekel ženi: "Tvoja vera te je rešila! Pojdi v miru!"

V razmislek

Današnji svetopisemski odlomki govorijo o krivdi, opravičevanju in odpuščanju – zgodba, ki se vedno znova pojavlja med Bogom in človekom.

Kot verniki imamo varnost, ki je ne more nadomestiti noben zakon tega sveta – Bog je do ljudi vedno zvest – ni važno, kako grešno ravnajo ljudje. Sklicevanje na človeške zakone ali njihova dobesedna interpretacija je lahko prej v oviro kot v pomoč za osebni odnos med Bogom in človekom.

V prvem berilu David ni prekršil uradnega zakona. In vendar je bil kriv – ne pred zakonom, temveč pred Bogom, saj je s prešuštvom in umorom prekršil nenapisan, vendar temeljni zakon človeškega dostojanstva in kot Božji namestnik umazal Njegovo ime. Tu ni nikakršnega olepševanja in poveličevanja. Svetloba in tema sta del ljudi, četudi imajo (tako kot David) posebno Božjo nalogo in so nosilci odrešenjskega upanja. Rešitev leži po eni strani v pripravljenosti storilca, da prepozna svojo krivdo, jo prizna in popravi napake, po drugi pa v odpuščanju Boga, saj si David ne more sam odpustiti, in je hkrati edini, ki lahko resnično odpusti. Zgolj sodelovanje obeh lahko omogoči nov začetek – Davidovo dejanje naj ne bi več vplivalo na odnos med Bogom in njim, Bog pa mu podari življenje in obstoj. Z ljudmi in navkljub ljudem piše Bog zgodovino odrešenja, četudi pogosto potihoma. Kljub temu ostajajo negativne posledice hudobnih dejanj, četudi le-ta ne igrajo več vloge v nadaljnji zgodbi med Bogom in človekom, ljudje pa jih morajo videti kot brazgotine, za katere lahko prosimo le Boga, da bi jih pozdravil.

V evangeliju se odrešujoča in brezmejna Božja ljubezen izoblikuje in spregovori preko Jezusa. Grešnica je prekoračila s svojim ravnanjem družbene meje. Jezus ji oprostí nad vsemi zakoni, ji izbriše preteklost in ji ponovno podari prihodnost. S srečanjem in dotikom in ne z zakoni se trudi premagati uničujoče in izključujoče predsodke.

Če "Kristus živi v nas" (2. Berilo), postanemo tudi mi nosilci odpuščanja. Odpustiti pomeni, da se odločimo skupaj z Jezusom za življenje in proti smrti, za prihodnost in proti blokadam preteklosti, za "neomejenost" dobrega in proti ozkosti zakonov.

Zgodba iz evangelija se zaključi z željo miru. Da lahko gremo v miru pomeni, da se z vsem kar smo čutimo varne v družbi, da nismo zapuščeni in da smo varni in sigurni.

11. navadna nedelja C

*Človeka ne opravičijo dela postave,
ampak edinole vera v Jezusa Kristusa.
(Gal 2,16)*

Prvo berilo

2 Samuel 12,7-10.13

Tiste dni je prerok Natán rekel Davidu: "Tako govori Gospod, Izraelov Bog: 'Mazilil sem te za kralja nad Izraelom in te rešil iz Savlove roke. Dal sem ti hišo tvojega gospoda in v tvoje naročje žene tvojega gospoda. Dal sem ti Izraelovo in Judovo hišo. Če bi bilo to premalo, bi ti dodal še to ali ono. Zakaj si zaničeval Gospodovo besedo, da si stóril, kar je húdo v njegovih očeh? Z mečem si pobil Hetéjca Urijája in vzel njegovo ženo sebi za ženo, njega pa si ubil z mečem Amóncev. Zato se zdaj meč nikoli ne bo umaknil od tvoje hiše, ker si me zaničeval in vzel ženo Hetéjca Urijája, da bi bila tvoja žena.'" David je rekel Natánu: "Grešil sem proti Gospodu." Natán je rekel Davidu: "Gospod ti je tudi odpústil greh – ne boš umrl."

Drugo berilo

Galačanom 2,16.19-21

Bratje in sestre, vémo, da človeka ne opravičijo dela postave, ampak edinole vera v Jezusa Kristusa. Zato smo tudi mi začeli verovati v Kristusa Jezusa, da bi bili opravičeni po veri v Kristusa in ne po delih postave. Noben človek namreč ne bo opravičen po delih postave. Dejansko sem po postavi odmrll postavi, da bi žível Bogu. Skupaj s Kristusom sem križan; ne živim več jaz, ampak Kristus živi v meni. Kolikor pa zdaj živim v telesu, živim v veri v Božjega Sina, ki me je vzljubil in daroval zame sam sebe. Ne zametujem Božje milosti; kajti če pravičnost prihaja po postavi, potem je Kristus umrl zaman.

Evangelij

Luka 7,36 – 8,3

Tisti čas je nekdo izmed farizejev prosil Jezusa, naj jé z njim. Ko je stopil v farizejevo hišo, je sédel za mizo. In glej, ko je neka žena, ki je bila v mestu grešnica, izvedela, da je v farizejevi hiši pri mizi, je prinesla alabástrno posodo dišavnega olja in vsa objokana od zadaj stopila k njegovim nogam ter mu jih začela močiti s solzami. Brisala mu je noge z lasmi svoje glave, jih poljubljala in mazilila z oljem. Ko je to videl farizej, ki ga je povabil, je sam pri sebi dejal: "Ko bi bil ta prerok, bi vedel, kdo je ženska, ki se ga dotika, in kakšna je; vedel bi, da je grešnica."

In Jezus mu je odgovóril: "Simon, nekaj bi ti rad povedal." On pa mu je rekel: "Učitelj, povej." "Neki úpnik je imel dva dolžnika. Eden mu je bil dolžan petsto denarijev, drugi pa petdeset. Ker nista mogla vrniti, je dolg obema odpústil. Kateri od njiju ga bo bolj ljubil?" Simon je odgovóril: "Mislim, da tisti, kateremu je več odpústil." On pa mu je rekel: "Prav si presodil." In obrnil se je k ženi in rekel Simonu: "Vidiš to ženo? Ko sem stopil v tvojo hišo, mi nisi ponudil vode za noge; ta pa mi je s solzami zmočila noge in jih obrisala s svojimi lasmi. Poljubil me nisi; ta pa mi ni nehala poljubljeni nog, odkar sem prišel. Glave mi nisi mazilil z oljem; ta pa mi je z dišavnim oljem mazilila noge. Zato ti povem: Odpuščeni so njeni mnogi grehi, ker je močno ljubila; komur pa se malo odpustí, malo ljubi." Njej pa je rekel: "Odpuščeni so tvoji grehi!" Tedaj so tisti, ki so bili z njim pri mizi, začeli pri sebi govoriti: "Kdo je ta, ki celó grehe odpušča?" On pa je rekel ženi: "Tvoja vera te je rešila! Pojdi v miru!" Potem je hodil od mesta do mesta in od vasi do vasi, oznanjal in razglašal evangelij o Božjem kraljestvu. Z njim so bili dvanajsteri in nekaj žená, ki jih je ozdravil hudih duhov in bolezní: Marija, imenovana Magdalena, iz katere je odšlo sedem hudih duhov, Ivana, žena Heródovega oskrbnika Husa, Suzana in veliko drugih, ki so jim stregle s svojim premoženjem.

V razmislek

Današnji svetopisemski odlomki govorijo o krivdi, opravičevanju in odpuščanju – zgodba, ki se vedno znova pojavlja med Bogom in človekom. Kot verniki imamo varnost, ki je ne more nadomestiti noben zakon tega sveta – Bog je do ljudi vedno zvest – ni važno, kako grešno ravnajo ljudje. Sklicevanje na človeške zakone ali njihova dobesedna interpretacija je lahko prej v oviro kot v pomoč za osebni odnos med Bogom in človekom.

V prvem berilu David ni prekršil uradnega zakona. In vendar je bil kriv – ne pred zakonom, temveč pred Bogom, saj je s prešuštvo in umorom prekršil nenapisan, vendar temeljni zakon človeškega dostojanstva in kot Božji namestnik umazal Njegovo ime. Tu ni nikakršnega olepševanja in poveličevanja. Svetloba in tema sta del ljudi, četudi imajo (tako kot David) posebno Božjo nalogo in so nosilci odrešenjskega upanja. Rešitev leži po eni strani v pripravljenosti storilca, da prepozna svojo krivdo, jo prizna in popravi napake, po drugi pa v odpuščanju Boga, saj si David ne more sam odpustiti, in je hkrati edini, ki lahko resnično odpusti. Zgolj sodelovanje obeh lahko omogoči nov začetek – Davidovo dejanje naj ne bi več vplivalo na odnos med Bogom in njim, Bog pa mu podari življenje in obstoj. Z ljudmi in navkljub ljudem piše Bog zgodovino odrešenja, četudi pogosto potihoma. Kljub temu ostajajo negativne posledice hudobnih dejanj, četudi le-ta ne igrajo več vloge v nadaljnji zgodbi med Bogom in človekom, ljudje pa jih morajo videti kot brazgotine, za katere lahko prosimo le Boga, da bi jih pozdravil. V evangeliju se odrešujoča in brezmejna Božja ljubezen izoblikuje in spregovori preko Jezusa. Grešnica je prekoračila s svojim ravnanjem družbene meje. Jezus ji oprostí nad vsemi zakoni, ji izbriše preteklost in ji ponovno podari prihodnost. S srečanjem in dotikom in ne z zakoni se trudi premagati uničujoče in izključujoče predsodke.

Če "Kristus živi v nas" (2. Berilo), postanemo tudi mi nosilci odpuščanja. Odpustiti pomeni, da se odločimo skupaj z Jezusom za življenje in proti smrti, za prihodnost in proti blokadam preteklosti, za "neomejenost" dobrega in proti ozkosti zakonov.

Zgodba iz evangelija se zaključí z željo miru. Da lahko gremo v miru pomeni, da se z vsem kar smo čutimo varne v družbi, da nismo zapuščeni in da smo varni in sigurni.